

Zittend gat

Ruud van der Heijden

Ook al denk ik wel 'ns: waarom sloof ik mij zo uit,
doe het nou 'ns één keer kassie an.
Honderd keer, zo ongeveer al nam ik het besluit,
om er mee te stoppen, ja maar dan:
Staat er iemand aan de voordeur
en die haalt me er weer bij,
voor van allerlei, komt daarmee bij mij.
Allerhande smoesjes, hoor je door de telefoon,
iedereen die vindt dat heel gewoon
en dan denk ik wel 'ns: waarom sloof ik mij zo uit,
doe 't toch 'n keertje kalm an.

**Ik weet niet waar 't aan ligt,
maar ik kan niet zitten,
niet blijven pitten, dat heb ik altijd gehad.
Ik weet niet hoe het komt,
maar ik kan niet luieren,
ik blijf maar kuieren, ik heb geen zittend gat.**

ledereen gaat op vakantie, zeven keer per jaar,
zoiets is voor mij niet weggelegd.

Uitjes, vrij tijd, 'n dagje zee, vergeet het maar,
't middagdutje wordt me zelfs ontzegd.
Iemand aan de aan de deur beweert:
m'n fiets gaat niet van slot,
de sleutel is kapot, 't lijkt wel 'n complot.
Of ik word gemaïld, gelinkedinkt, ge-es-em-est,
ondanks wervelstormen van protest.
Ook al denk ik wel 'ns: waarom sloof ik mij zo uit,
doe 't toch 'n keertje kalm an.